

[Økonomiministeren]

Jeg vil gerne sige lidt om fordelene ved en kapitalliberalisering, for det er, ligesom der fra adskillige sider blev efterlyst: Hvad er egentlig regeringens opfattelse af fordelene?

Regeringen mener, at et moderne og velfungerende dansk erhvervsliv i højere og højere grad skal arbejde i et internationalt miljø. Hvis vi vil styrke vores konkurrenceevne og dermed fremme vækst og beskæftigelse, må vi give den samme adgang til billige og varierede finansieringsmuligheder, som konkurrenterne har. Det vil også ud fra et regelsanerings synspunkt være rigtigt at ophæve valutareguleringen. Den har i realiteten overlevet sig selv.

Allerede i dag kan erhvervslivet foretage stort set alle kortsigtede valutatransaktioner, men man skal ikke se væk fra, at i en række tilfælde sker det til højere transaktionsomkostninger end nødvendigt.

Det er udtalt af Nationalbanken, at den resterende kapitalliberalisering ikke er betænkelig ud fra et penge- og valutapolitisk synspunkt. Den øgede finansielle integration styrker også EMS-samarbejdet og dermed fastkurspolitikken.

Hr. Ivar Nørgaard var inde på i sit indlæg, at det var ønskeligt, at England tilsluttede sig EMS-samarbejdet. Jeg deler ganske hr. Ivar Nørgaards ønske, men jeg henleder opmærksomheden på, at Kommissionen i sin meddelelse har opfordret England til at lade sterling træde ind i valutakurssamarbejdet. Men det er naturligvis ikke nogen forudsætning for, at man kan gennemføre en liberalisering, at alle valutaerne inden for EF er trådt ind i EMS-samarbejdet.

Det er naturligvis op til den engelske regering eget valg, men jeg er sikker på, at man ikke mindst inden for det danske erhvervsliv vil se med megen sympati på engelsk tilslutning til EMS-samarbejdet.

Hr. Ivar Nørgaard var i øvrigt i sit indlæg inde på, at det efter hans mening var selvmodsigende at begrænse forbruget og at liberalisere på samme tid. Jeg kan ikke rigtig se holdbarheden i hr. Ivar Nørgaards synspunkt. Jeg finder, at det i allerhøjeste grad er forenelige hensyn. Vi kan ganske udmærket fortsætte med at føre en politik, der har til hensigt at begrænse det danske forbrug, for det er der behov for, samtidig med at vi opnår de fordele, en øget liberalisering vil føre med sig. Jeg har svært ved at følge hr. Ivar Nørgaard i hans tankegang.

Hr. Holger K. Nielsen spurgte, om det var regeringens hensigt at gennemføre en kapitalliberalisering meget hurtigt – sådan måtte jeg opfatte hr. Holger K. Nielsen – og han spurgte direkte, om regeringen kunne bekræfte, at man ikke ønskede at gennemføre det i overmorgen.

Jeg skal gerne bekræfte, at regeringen ingen tanker har om at gennemføre det i overmorgen. Jeg mener, at de kommende uger må anvendes til den parlamentariske afklaring, som allerede er i god gænge, og hvor vi på sædvanlig god og grundig måde skaffer grundlaget for, at Folketingets partier endeligt tager stilling til, hvilken opfattelse de har af det. Meldingerne her i dag ved denne såkaldte førstebehandling er jo heller ikke en endelig behandling af disse spørgsmål inden for Folketingets rammer.

Omvendt håber jeg naturligvis, at en sådan afklaring kan finde sted, sådan at vi ikke bliver forhindret i at tage del i den beslutningsproces, som forestår inden for EF i de kommende måneder, og hvor det, som det også har været refereret, er almindeligt forventet, at man sigter på at kunne tage en beslutning om dette spørgsmål engang i juni.

Det, der har været nævnt om fælles centralbank og fælles valuta, vil jeg på samme måde som andre talere sige er tanker, som ligger et godt stykke ude i fremtiden med hensyn til at have en realitet for sig – om de overhovedet vil have det. Men man skal ikke overse, at den væsentligste forudsætning for, at sådanne tanker i givet fald kunne blive mere realistiske, end de er i dag – for i dag er de ikke særlig realistiske – er, i hvilket omfang de enkelte europæiske lande i højere grad vil kunne føre en finans- og pengepolitik, som er i større overensstemmelse med hinanden. Så længe der er så store variationer i de enkelte landes politik på disse områder, vil det være en mere eller mindre teoretisk diskussion.

Hr. Niels Helveg Petersen betegnede det forslag, vi har til behandling, som en »restliberalisering«, og jeg er meget enig med hr. Niels Helveg Petersen i denne betegnelse. Jeg synes, det er en god overskrift for diskussionen, for den sætter ligesom tingene på plads.

Man har villet fremstille perspektiverne i denne resterende liberalisering som overvældende store. Det mener jeg faktisk ikke de er, og her har Nationalbanken og regeringen den samme opfattelse af, hvad det er for størrelses-